

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010214
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viliam Hlaváč
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7815010214.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Viliama Hlaváča a prísediacich Márie Hencelovej a Ing. Moniky Genčiovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2015, v trestnej veci obžalovaného L. X. takto

rozhodol:

Obžalovaný L. X. Q. B. Q. J. N. W. O. N. : B.. XX.X.XXXX P. G.S., X. U. XXX,
C.. G., O..Č.. P. P. O. C. U.
P. D. H. D. W.,

je vinný,

že dňa 22.9.2014 vo večerných hodinách v Slavošovciach, okr. Rožňava, pod vplyvom alkoholu v pohostinstve „Maja“, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení poškodený T. I. udrel obžalovaného otvorenou dlaňou po zátylku hlavy, následne obžalovaný poškodeného vyzýval, aby ho nasledoval vonku, pričom obžalovaný udrel poškodeného päťou do tváre, čím mu spôsobil pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti, poškodený úder opätovoľ tak, že obžalovaný spadol na zem a následne na terase pred pohostinstvom, v čase, keď mu poškodený vracal vypadnutý mobil, z púzdra na opasku vytiahol bodací nôž CCCP AK-47 s dĺžkou čepele 14,5 cm, ktorým ho stojac, pravou rukou bodol do oblasti krku vľavo, čím mu spôsobil bodnú ranu krku v šírke 2,5 cm, hĺbky 5 cm, s dobou liečenia do 10 dní, pričom bodnutie len tesne minulo kývač hlavy dôležité cievy a nervy, vnútornú krčnú tepnu, ktorých zasiahnutie by znamenalo bezprostredne život ohrozujúce zranenie,

t e d a

- dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví iného, k dokonaniu však nedošlo,
- fyzicky, verejne, na mieste verejnosti prístupnom, sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., v znení novely č. 1/2014 Z.z., § 155 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., v znení novely č. 1/2014 Z.z.,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., v znení novely č. 1/2014 Z.z. a za to ho

o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 5
úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov n e p o d m i e n e č n e .

Tr. zák. na

Podľa § 48 ods. 2 písm. a Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a Tr. zák. mu ukladá aj trest prepadnutia veci, a to bodacieho noža CCCP Pd 47, s dĺžkou čepele 14,5 cm.

Podľa § 61 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným:

- T.B. I., B.. XX.X.XXXX, X. U. XXX, škodu vo výške 248,- €,
- Dôvera - Zdravotná poisťovňa a.s., Eisteinova 25 Bratislava, IČO 35942434, škodu vo výške 82,11 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného T. I., B.. XX.X.XXXX, X. U. XXX, so zvyškom nárokov na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, znalcov, svedkov, prečítaním znaleckého posudku, listinných dôkazov a spisov o predchádzajúcom odsúdení a na základe toho ustálil tento skutkový a právny stav.

Obžalovaný L. X. v priebehu dňa 22.9.2014 požil väčšie množstvo alkoholických nápojov. V alkoholickom ovplyvnení o hodnote najmenej 2 ‰ alkoholu v krvi vo večerných hodinách došiel do pohostinstva Maja v Slavošovciach. Bezodôvodne sa začal vyhrážať tam nachádzajúcemu sa hluchonemému T. Y., ktorý zo strachu pred ním z pohostinstva ušiel. Po tom, čo poškodený Marián Leng po príchode do pohostinstva sa dozvedel o tejto udalosti, obžalovanému dohovárať a vytýkal jeho správanie, pritom ho zozadu udrel otvorenou dlaňou do hlavy. V dôsledku toho obžalovaný vyzval poškodeného, aby ho nasledoval vonku. Pri odchode z pohostinstva ho obžalovaný náhle udrel rukou do tváre, poškodený mu úder vrátil tak, že obžalovaný padol na podlahu a pritom mu vypadol mobil. Po opätovnej výzve obžalovaného poškodený vyšiel za ním pred pohostinstvo a v čase, keď mu podával jednou rukou mobilný telefón, obžalovaný L. X. ho bodol nožom

o dĺžke čepele 14,5 cm do oblasti krku. Poškodený bol bodnutý náhle tak, že stihol urobiť reflexívny úhyb hlavou a krkom, pričom mu spôsobil zranenia opísané vo výrokovvej časti rozsudku, spojené aj s liečením. V prípade väčšej sily bodnutia, resp. iného smeru bodnutia mohlo dôjsť k poraneniu kyvača hlavy, dôležitých ciev a nervov, vnútornej krčnej tepny, ktorých zasiahnutie by znamenalo bezprostredne život ohrozujúce zdravie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol bezodôvodne udretý zozadu do hlavy a poranil si pritom peru, ktorou narazil na pohár. Aj keď nevedel, kým bol udretý, sám poškodený mu to potvrdil. Vyzval ho, aby išli vonku. Pri vychádzaní z pohostinstva ho niekto udrel zozadu, nebol to však poškodený, pretože tohto sledoval. Vyslovil názor, že to bolo proti nemu organizované. Po údere padol na zem a cítil, ako do neho kopali. Vyšiel z pohostinstva, vzápätí sa však vrátil a opätovne vyzval poškodeného, aby išiel s ním vonku. Poškodený odmietol jeho výzvu a v postavení tvárou v tvár, keď bol medzi nimi stôl, vybral nôž a poškodeného bodol do krku. Následne opustil pohostinstvo a počkal na príchod polície.

V konaní pred súdom, ale aj v prípravnom konaní sa obhajoval tým, že konal v nutnej obrane, aby zabránil možným fyzickým útokom na jeho osobu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní oproti výpovediam z prípravného konania vypovedal rozporne, a to v tej časti, v akom postavení bodol poškodeného, keď uvádzal, že ho bodol v čase, keď stáli oproti sebe a medzi ním bol stôl. Boli rozporné jeho tvrdenia aj v tom, že po druhom údere, ako to uvádzal na hlavnom pojednávaní, keď bol na zemi, tak bol aj kopaný, hoci v prípravnom konaní sa o tomto vôbec nezmieňuje a navyše na hlavnom pojednávaní udával tam

prítomnosť ďalších osôb, ktoré sa mali nachádzať v pohostinstve. Rozpory v týchto výpovediach nevedel odstrániť.

Poškodený T. I. vypovedal, že už keď prichádzal do pohostinstva, od tam prítomných osôb sa dozvedel, že obžalovaný napáda a vyhráža sa hluchonemému T. Y.. Prišiel za obžalovaným, ktorý sedel za stolom, chcel mu dohovoriť a pritom zozadu ho slabo udrel po hlave. Následne, keď obžalovanému potvrdil, že ho udrel on, bol vyzvaný, aby ho nasledoval, že si to vyriešia vonku. Hoci očakával útok obžalovaného, tento ho udrel rukou do tváre, následne mu však tento úder vrátil, po ktorom obžalovaný aj spadol na podlahu. Keď vyšli pred pohostinstvo, jednou rukou mu podával mobilný telefón a obžalovaný ho vtedy pichol nožom do krku, pritom stihol iba pootočiť krkom a hlavou.

Výpoveď poškodeného o priebehu skutku opísali zhodne svedkovia T. X., V. Ď., X. K.Š. H. T. X.. Títo svedkovia opisujú incident, ktorý sa stal medzi obžalovaným a poškodeným T. I., a to nielen ohľadne násilného správania sa obžalovaného voči hluchonemému T. Y., potvrdzujú aj to, že keď bol obžalovaný upozornený na svoje správanie, vulgárne vynadal aj tam prítomným svedkom a vyhrážal sa zabitím poškodenému aj po tom, keď bol už zranený. Títo svedkovia vyvracajú tvrdenia obžalovaného, že k zraneniu malo dôjsť v priestoroch pohostinstva.

Svedok T. X. potvrdil, že to bol obžalovaný L. X., ktorý udrel poškodeného a tento mu úder vrátil, po ktorom obžalovaný spadol na podlahu. Svedok sa nevyjadroval k tým okolnostiam, ktoré sa odohrali predtým a nevedel uviesť ani to, ako došlo k pichnutiu poškodeného. Vyvrátil však ďalšie tvrdenia obžalovaného, že by sa to stalo v priestoroch pohostinstva.

Súd akceptoval návrh obžalovaného a vo veci vykonal aj ďalšie dôkazy.

Svedok Y. U. potvrdil, že poškodený T. I. otvorenou rukou udrel obžalovaného zozadu po hlave v čase, keď sedel za stolom. Následne videl, ako sa obžalovaný s poškodeným navzájom udreli, kto však udrel prvý, nevedel uviesť. Videl iba to, že obžalovaný po údere spadol. Poškodený zdvihol mobilný telefón obžalovaného a niesol mu ho vonku. Za chvíľu sa vrátil do pohostinstva a videl, že bol zranený. Svedok Y. U. zhodne, ako aj ostatní svedkovia, vyvrátil tvrdenia obžalovaného, že k zraneniu poškodeného došlo v priestoroch pohostinstva. Navyiac vyvrátil aj tie tvrdenia obžalovaného, že by do neho, v čase, keď spadol, niekto kopal.

Svedkyňa T.. Y. X. na hlavnom pojednávaní potvrdila závery z vyšetrenia obžalovaného v skorých ranných hodinách dňa 23.9.2014. Tieto závery sú zhodné so záverom lekárskej správy (č.l. 257), že u obžalovaného v čase vyšetrenia nezistila žiadne traumatické zmeny, t.j. krvácania, modriny a pod.. Pokiaľ by bola zistila okulárny hematóm, ktorý je viditeľný na fotodokumentácii vyžiadanej súdom z Okresného riaditeľstva PZ v Rožňave, do správy by to bola uviedla. K predmetnej fotodokumentácii, ktorá bola oboznámená na hlavnom pojednávaní dňa 23.9.2015, počas výsluchu svedkyne T.. Y. X., súd poznamenáva, že viditeľnosť krvnej podliatiny pod ľavým okom obžalovaného len dokumentuje už zistené skutočnosti, že po údere obžalovaným mu poškodený úder vrátil, a to takej intenzity, že spadol na podlahu a tieto zranenia najpravdepodobnejšie utrpel práve v tomto čase.

Zranenia poškodeného T. I. opísané vo výroku rozsudku boli objektívne preukázané aj na základe znaleckého posudku a výpovede znalca na hlavnom pojednávaní z odboru zdravotníctva a farmácie - chirurgie T. J. V., S., ktorý vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodeného a obsahu spisového materiálu, ktoré okrem iného tvoria lekárske správy o vyšetrení poškodeného, nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise.

Zhodne, ako v písomne vypracovanom posudku, znalec aj na hlavnom pojednávaní pred súdom popísal rozsah zistených zranení. Vyjadroval sa k jednotlivým zraneniam zvlášť, ale aj súhrne, a to pomliaždeniny mäkkých častí tváre, ktoré vznikli pravdepodobne úderom päťou do tváre poškodeného. Bodná rana v hornej časti krku vľavo v podsánkovej oblasti poškodenému T. I. bola spôsobená bodnutím o strednej intenzite. Poškodený pri bodnutí urobil reflexívny úhybný pohyb hlavy a krku a v takomto prípade mohla byť intenzita na rozhraní strednej a väčšej intenzity.

Znalec na hlavnom pojednávaní okrem mechanizmu vzniku každého zranenia, jeho intenzitu, popísal aj celkovú dobu liečenia u každého zranenia zvlášť, vrátane obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného.

Vzhľadom na umiestnenie bodnej rany v ľavej strane krku poškodeného a na ostrý bodný nástroj, ktorý toto zranenie spôsobil pri väčšej intenzite bodnutia, prípadne v inom smere bodnutia, mohlo dôjsť k ťažkým poraneniam, až k ohrozeniu života poškodeného, i k jeho smrti, a to po poranení žíl a tepny na krku a pri poranení krčnej žily mohlo dôjsť k nasatiu vzduchu do cievy a k embolizácii mozgu, mohlo dôjsť ku krvácaniu a k hemoratickému šoku ohrozujúceho dôležité orgány, ako je mozog, obličky a tak isto aj k smrti poškodeného.

Z obsahu prečítaného znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie súd zistil, že u obžalovaného L. X. bola zistená emočne nevyrovnaná porucha osobnosti a druhé štádium chronického alkoholizmu bez závislosti, s poruchami správania a prejavmi agresivity v stave opilstosti. V čase spáchania skutku netrpel, ani netrpí na žiadnu duševnú poruchu, ani chorobu. Je schopný chápať zmysel trestného konania, jeho schopnosť rozpoznať a ovládať svoje konanie boli zmenšené len vplyvom užitého alkoholu. Pobyt obžalovaného na slobode zo psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný a nie je potrebné uloženie ani žiadnej formy ochranného opatrenia.

Ďalšie okolnosti o priebehu skutku sú dokumentované aj obsahom prečítanej zápisnice o rekonštrukcii, zápisnice o ohliadke miesta činu, vrátane pripojených fotodokumentácií.

Z obsahu znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice vyplýva, že boli skúmané biologické stopy zaistené na podlahe pred vstupom do pohostinstva, kde bola skúmaná DNA. Analýzou nebola preukázaná na zaistených stopách krv poškodeného T. I., práve naopak, bola to krv obžalovaného L. X..

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní súd tieto vyhodnotil jednotlivo aj v súhrne, pritom vychádzal z týchto úvah.

Obžalovaný L. X., ako to vyplýva z jeho výpovedí, nepopiera, že poškodeného T. I. pichol nožom do oblasti krku. Vo výpovediach sa však dostal do rozporu, keď na hlavnom pojednávaní tvrdil, že sa to malo stať v priestoroch pohostinstva, keď stál tvárou tvár oproti poškodenému a medzi nimi bol stôl. Oproti výpovediam z prípravného konania tvrdil aj to, že po tom, čo bol niekým udretý po páde na zem, bol aj kopaný. Tieto tvrdenia boli rozporné s jeho výpoveďou z prípravného konania a rozpory vysvetliť nevedel. Nepotvrdili sa ani jeho tvrdenia o prítomnosti ďalších osôb v pohostinstve, ktorých aj označil. Súd zastáva názor, že výpoveďou na hlavnom pojednávaní, keď uvádzal, že to bolo proti nemu organizované, sa chcel vykresliť v lepšom svetle a poukázať na to, že sa bránil útokom, chránil si svoje zdravie a život a konal tak v nutnej obrane.

Obhajoba obžalovaného bola vyvrátená výpoveďami poškodeného, ktorý presne popísal celý incident, ktorý sa odohral v pohostinstve, ale aj následné okolnosti pred pohostinstvom, v ktorom čase a za akých okolností došlo k jeho bodnutiu zo strany obžalovaného. Výpoveď poškodeného T. I. je potvrdená aj výpoveďami vypočutých svedkov. Títo svedkovia vyvrátili tvrdenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že do neho niekto kopal a vyvrátili aj tie tvrdenia, na ktorom mieste pichol poškodeného. Navyiac títo svedkovia, menovite T. X., V. Ď., X. K. H. T. X. potvrdzujú násilné správanie sa obžalovaného nielen voči hluchonemému T. Y., ale aj voči nim, keď sa postavili na jeho obranu a dohovárali obžalovanému jeho správanie. Títo svedkovia potvrdili aj vyhrážky obžalovaného v tom, že poškodeného T. I. zabije, resp. ho dorazí. V celom rozsahu sa tu prejavila jeho emočne nevyrovnaná porucha osobnosti, s poruchami správania a prejavmi agresivity v stave opilstosti tak, ako to bolo zistené na základe jeho psychiatrického vyšetrenia znalcami z odboru psychiatrie. Na druhej strane je však potrebné poukázať, že v konkrétnej situácii podnetom v jeho impulzívnom správaní, či už vo verbálnej, ale aj brachiálnej agresivite bol okrem dohovárania úder poškodeného, či už menšej alebo väčšej intenzity, ktorý sa tiež postavil na obranu hluchonemého T. Y.. Ani takto objektívne zistené skutočnosti však neoprávňovali obžalovaného k tomu, aby útočným nožom

bodol poškodeného a neobstojí obhajoba obžalovaného, že konal v nutnej obrane, keď si chránil svoje zdravie a život, a to z týchto dôvodov.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom (nutná obrana).

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka, alebo k osobe obrancu.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia ten, kto odvracia útok spôsobom uvedeným v ods. 2, nebude trestne zodpovedný, ak konal v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia.

Všeobecne je možné konštatovať, že nutná obrana je prípustná proti priamo hroziacemu útoku na ktorýkoľvek záujem chránený Trestným zákonom, teda aj na záujem na ochranu zdravia.

V danom prípade, na základe výpovede obžalovaného, poškodeného a svedkov, je možné konštatovať, že žiadnym dôkazom nebolo preukázané to, že by obžalovaný bol zo strany poškodeného napádaný. Bol to práve obžalovaný, ktorý opakovane vyzýval poškodeného, aby si nedorozumenie vysvetlili mimo priestorov pohostinstva. Bol to taktiež obžalovaný, ktorý pri odchode z pohostinstva, v čase, keď za nim išiel poškodený, ktorý ho na to vyzýval, sa náhle otočil, poškodeného udrel rukou do tváre a tento mu úder opätovoľ tak, že spadol na podlahu. Aj bezprostredne v čase, keď bol poškodený bodacím nožom pichnutý do krku, nikto na obžalovaného neútočil a poškodený mu iba podával mobilný telefón, ktorý mu vypadol. Aj keď by sme pripustili verziu obžalovaného, že poškodeného pichol v priestoroch pohostinstva v čase, keď stáli oproti sebe a medzi nimi bol stôl, žiadnym dôkazom nebolo potvrdené, že by poškodený v tomto čase na neho útočil a netvrdil to ani sám obžalovaný. Práve naopak, výpoveďami svedkov bola vyvrátená celá obhajoba obžalovaného aj v tom, že v čase, keď bol na zemi, do neho niekto kopal.

Na základe všetkých týchto okolností súd bez ďalších pochybností vylúčil, že by obžalovaný konal v nutnej obrane, pretože neodvracal žiaden útok voči svojej osobe a jeho útok, keď poškodeného pichol nožom do krku, bol celkom neprimeraný. Neboli preukázané ani ďalšie okolnosti, ktoré by oprávňovali obžalovaného, aby konal v nutnej obrane.

Ako je už konštatované, snažil sa opísať priebeh skutku tak, že to bolo voči nemu zorganizované. Táto obhajoba obžalovaného bola v celom rozsahu vyvrátená nielen výpoveďou poškodeného, ale aj ostatných objektívnych svedeckých výpovedí. Bol to práve obžalovaný, ktorý vyzýval poškodeného, aby si všetko vysvetlili vonku, čím sa úplne vylučuje, že by konal v strachu, alebo strese. Konanie v nutnej obrane, ako to vyplýva z jeho výpovedí na hlavnom pojednávaní, opisoval ako boj muža proti mužovi, na čo bol cvičený ako bývalý príslušník ozbrojených síl, čo je v danom prípade absolútne neprimerané a neprípustné.

Po právnej stránke súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 Tr. zák., v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a Tr. zák..

Pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 Tr. zák., § 155 ods. 1 Tr. zák. sa páchatel dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, k dokonaniu činu však nedošlo.

Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Ide o úmyselný trestný čin a obžalovaný konal v priamom úmysle, § 15 písm. a Tr. zák., keď chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Obžalovaný vedel, že svojím konaním môže spôsobiť ťažký následok a bol s tým uzrozumený, keď špeciálnym bodacím nožom s čepeľou 14,5 cm bodol na nechránenom mieste, na krku poškodeného, kde sa nachádzajú životne dôležité orgány. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konkrétne aj popísal existenciu týchto orgánov na krku človeka, aj ich význam pre život, čím v podstate potvrdil možnosť spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví. Len pre

okolnosti stojace mimo obžalovaného, keď poškodený v čase bodnutia bol v pohybe úklonom hlavy a krku, bola zmiernená intenzita útoku, ale aj smer, čím nedošlo k samotnému dokonaniu skutku s ťažkým následkom a preto bolo potrebné jeho konanie kvalifikovať v štádiu pokusu v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák.. Bola splnená aj objektívna stránka skutku v súvislosti s konaním obžalovaného, vzniklým následkom a ich vzájomným príčinným vzťahom.

Obžalovaný sa dopustil skutku na mieste verejnosti prístupnom, pred viacerými osobami a na mieste verejnosti prístupnom a je preto odôvodnená kvalifikácia jeho konania aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a Tr. zák.. Objektom tohto prečinu je ochrana pokojného občianskeho spoluzitia proti útokom narušujúcim verejný poriadok, a to fyzickým napádaním inej osoby.

Konanie obžalovaného je nebezpečné pre spoločnosť, keď porušil dôležitý záujem na ochrane zdravia iného človeka a nerušeného občianskeho spoluzitia.

Hodnotenie spravodlivosti je vždy preskúmateľné a zahŕňa spravodlivé posúdenie trestnej veci obžalovaného, vrátane spravodlivého rozhodnutia o uložení druhu a výmery trestu. Súd prihliadol pri rozhodnutí o druhu trestu a jeho výmery na všetky okolnosti prípadu, na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku a zo zákona aj na jeho odsúdenie vo veci Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/55/2010.

K osobe obžalovaného súd zistil, že z miesta bydliska je hodnotený ako občan s problémovým správaním. V minulosti bol postihnutý v administratívnom konaní pre spáchanie priestupkov. Zo správy ústavu na výkon trestu je hodnotený dobre. V minulosti bol postavený pred súd. Rozsudkom Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 1T/55/2010 zo dňa 12.5.2010 bol uznaný vinným prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a Tr. zák., v jednočinnom súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.. Bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom na dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov. Rozhodnutím Okresného súdu v Rožňave zo dňa 11.6.2014, v spojení aj s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Tos/79/2014 zo dňa 16.10.2014 bolo vyslovené, že sa v lehote podmienene odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov vykoná. Tento trest vykonáva od 19.12.2014 až doposiaľ.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 1T/93/2014 bol uznaný vinným prečinom neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku a elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.. Bol mu uložený trest povinnej práce v rozsahu 250 hodín. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 3.7.2014. Rozhodnutím Okresného súdu zo dňa 17.6.2015 podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. mu bol tento trest premenený na trest odňatia slobody v trvaní 107 dní nepodmienene, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Toto rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné, pretože obžalovaný podal proti nemu sťažnosť, o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest s dolnou hranicou trestnej sadzby na 4 roky a hornou hranicou až 10 rokov.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takomto prípade sa ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. (t.j. prevažujúci pomer príťažujúcich okolností) nepoužije. Takto upravená trestná sadzba je v rozmedzí s dolnou hranicou 84 mesiacov, t.j. 7 rokov až 10 rokov. Súd pritom nezitil žiadne poľahčujúce okolnosti.

Hodnotiac všetky tieto skutočnosti súd uložil obžalovanému Petrovi Benediktimu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienene, teda na dolnej hranici trestnej sadzby. Výšku tohto trestu súd stanovil aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že obžalovaný bol vyprovokovaný samotným poškodeným, keď nedorozumenie obžalovaného s ďalšími tam prítomnými hosťami riešil takým spôsobom, že ho udrel rukou po zadnej časti hlavy, ovšem bez toho, aby bola zistená čo aj len poľahčujúca okolnosť § 36 písm. i Tr. zák..

Pre výkon trestu súd zaradil obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, a to predmetného bodacieho noža, s ktorým bol skutok spáchaný s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Poškodený T. I. si uplatnil nároky na náhradu škody, ovšem v oveľa väčšom rozsahu, ako bola táto škoda objektivizovaná, preto uložil obžalovanému povinnosť poškodenému uhradiť škodu v preukázateľnej výške 248,- € za bolestné podľa bodového ohodnotenia a so zvyškom nárokov poškodeného odkázal na náhradu škody na občianske súdne konanie. V preukázateľnej výške uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu aj zdravotnej poisťovni Dôvera v súvislosti s ošetrením poškodeného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nároku na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.